

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΕΙΣ ΓΕΘΣΗΜΑΝΗΝ (2016) .

Τήν Κυριακήν, 15^{ην} / 28^{ην} Αύγουστου 2016, ἐωρτάσθη ἡ ἐορτή τῆς Κοιμήσεως τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί Ἀειπαρθένου Μαρίας εἰς τό ἐν Γεθσημανῇ Θεομητορικόν αὐτῆς Μνήμα.

Τῆς πανηγυρικωτάτης ἐορτῆς ταύτης προεξῆρξεν ἀφ' ἐσπέρας ἐν τῷ Ἑσπερινῷ ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βόστρων κ. Τιμόθεος καί Ἱερατικός Προϊστάμενος ὁ Ἀρχιμανδρίτης Μελέτιος, τήν πρωΐαν δέ ἀνήμερα τῆς ἐορτῆς προεξῆρξεν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου, Βόστρων κ. Τιμοθέου, τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιεπισκόπων Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, Θαβωρίου κ. Μεθοδίου καί τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου πρῶην Ζάμπιας κ. Ἰωακείμ, Ἀγιοταφитῶν Ἱερομονάχων καί πολλῶν παρεπιδημούντων Ἱερέων ἐξ ἄλλων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ψάλλοντος χορωδιακῶς ἑλληνιστί, ἀραβιστί καί ρωσιστί δεξιὰ καί ἀριστερά τοῦ Πρωτοψάλτου τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως Ἀρχιμανδρίτου π. Ἀριστοβούλου, παρουσίᾳ τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τά Ἱεροσόλυμα κ. Χρήστου Σοφianoπούλου, καί τοῦ ἐκπροσώπου τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας Ὑφυπουργοῦ παρά τῷ Πρωθυπουργῷ κ. Τέρενς Κουίκ καί μετέχοντος ἐν βαθείᾳ κατανύξει, ἐν προσκυνήσεσι, μετανοίαις καί ἀνάψεσι κηρίων, πολλῶν ἐντοπίων Χριστιανῶν ἐξ Ἰσραήλ καί ἐκ τῶν κατεχομένων περιοχῶν, Χωρίου τῶν Ποιμένων / Μπεϊτ Σαχούρ, Βηθλεέμ καί Μπετζάλλας.

Τόν Θεῖον λόγον ἐκήρυξεν ὁ Μακαριώτατος ἔχοντα οὕτως ἑλληνιστί:

«Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὅροι ἐν σοί Παρθένε Ἀχραντε, παρθενεύει γάρ τόκος καί ζωὴν προμνηστεύεται θάνατος, ἡ μετὰ τόκον Παρθένης καί μετὰ θάνατον ζῶσα σώζεις αἰεὶ Θεοτόκε τὴν κληρονομίαν σου», ἀνακράζει ὁ μελωδὸς τῆς Ἐκκλησίας Ἅγιος Κοσμάς, Ἐπίσκοπος Μαΐουμα.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί καί προσκυνηταί,

Ἡ ἐόρτιος σημερινή μνήμη τῆς σεβασμίας Μεταστάσεως τῆς ὑπερενδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας συνήγαγε πάντας ἡμᾶς ἐκ παντός ἔθνους τε καί γένους ἀνθρώπων, ἀλλά καί πάσης γλώσσης καί ἡλικίας, ἵνα μετ' εὐφροσύνης πανηγυρίσωμεν τό ἀπερίγραπτον τοῦτο γεγονός ἐν αὐτῷ τούτῳ τῷ κενῷ Θεομητορικῷ Μνήματι.

«Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὅροι ἐν σοί Παρθένε Ἀχραντε. Εἰς τό πρόσωπόν σου, ἀμόλυντε Παρθένε, νικήθηκαν οἱ ὅροι, δηλονότι οἱ νόμοι τῆς φύσεως, λέγει ὁ μελωδός. Τοῦτο δέ ἐγένετο τόσον κατὰ τὴν γέννησιν ἐκ τῆς Παρθένου Μαρίας τοῦ Θεοῦ Λόγου καί Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, κατὰ τὴν ὁποίαν (γέννησιν), ὡς λέγει ὁ Ἅγιος Μάξιμος, «οὐδέν τῆς Παρθενίας αὐτῆς παρέλυσεν τεκμήριον», ὅσον καί κατὰ τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου, κατὰ τὴν ὁποίαν, ὁ θάνατος δέν ἠδυνήθη νὰ προξενήσῃ φθοράν καί διάλυσιν τοῦ σώματος αὐτῆς, ὡς λέγει ὁ μελωδός αὐτῆς Ἅγιος Κοσμάς: «Ζωῆς αἰδίου καί κρείττονος, ὁ θάνατός σου γέγονε, διαβατήριον

Ἀγνή, ἐκ τῆς ἐπικήρου πρὸς θείαν ὄντως καὶ ἄρρευστον, μεθιστῶν σε ἄχραντε, ἐν ἀγαλλιάσει τὸν Υἱὸν καθορᾶν σου καὶ Κύριον».

Ἐγκωμιάζων τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου, ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός λέγει: «οὐ κατελήλυθε (δέν κατέβηκε) γάρ ἡ ψυχὴ σου Παρθέने εἰς τὸν Ἄδην, ἀλλ' οὐδέ ἡ σάρξ σου εἶδε διαφθοράν. Οὐκ ἀπελείφθη ἐν γῇ τό σὸν ἄχραντον καὶ πανακήρατον Σῶμα, ἀλλ' ἐν οὐρανῶν βασιλείοις μοναῖς ἡ Βασιλίς, ἡ Κυρία, ἡ Δέσποινα, ἡ Θεομήτωρ, ἡ ἀληθὴς Θεοτόκος μετατεθεῖσα».

Ἡ Ἀγία ἡμῶν Ἐκκλησία τιμᾷ ἰδιαιτέρως τὴν Ὑπερευλογημένην Θεοτόκον καὶ ἀειπαρθένον Μαρίαν, διότι ἀνεδείχθη τό κατ' ἐξοχὴν δοχεῖον τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ὡς μαρτυρεῖ καὶ ὁ Εὐαγγελιστὴν Λουκᾶς: «καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος εἶπεν αὐτῇ. Πνεῦμα Ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σέ καὶ δύνამις Ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι», (Λουκ. 1,35). Τοῦτο σημαίνει, ὅτι ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος, αὐτὴ μόνη εἶναι τό σύνορον τῆς ἀνθρωπίνης κτιστῆς καὶ θείας ἀκτίστου φύσεως. Μὲ ἄλλα λόγια, οὐδεὶς δύναται νὰ πλησιάσῃ τὸν θεὸν παρά μόνον διὰ μέσου Αὐτῆς καὶ τοῦ Μεσίτου Χριστοῦ, τοῦ γενομένου θεοῦ καὶ Υἱοῦ αὐτῆς. Διὰ τοῦτο ὁ μελωδὸς λέγει: «Ἡ μετὰ τόκον Παρθένος καὶ μετὰ θάνατον ζῶσα, σῶζεις ἀεὶ Θεοτόκε τὴν κληρονομίαν σου».

Ἡ κληρονομία δέ αὕτη εἶναι ὁ πιστὸς λαὸς τοῦ θεοῦ, δηλονότι οἱ ἐν τῷ ὀνόματι τῆς Ἀγίας Τριάδος βαπτισμένοι Χριστιανοί. «Οἱ κεκλημένοι τῆς αἰωνίου κληρονομίας» κατὰ τὸν θεῖον Παῦλον, (Ἑβρ. 9,15). Ἡ κληρονομία δέ αὕτη τοῦ Υἱοῦ θεοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ ἀποτελεῖ κληρονομίαν καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ τῆς Ἀειπαρθένου Θεοτόκου.

Διὰ τοῦτο καὶ ὁ μελωδὸς ἀναφωνεῖ: «Συνέστειλε χορὸς τῶν Ἀποστόλων τό Θεοδόχον σῶμά Σου, μετὰ δέους ὀρῶντες καὶ φωνῇ λιγυρᾷ προσφθεγγόμενοι, εἰς οὐρανίους θαλάμους, πρὸς τὸν Υἱὸν ἐκφοιτῶσα, σῶζεις ἀεὶ, Θεοτόκε, τὴν κληρονομίαν Σου».

Ἡμεῖς δέ, οἱ τιμῶντες τὴν πανίερρον μνήμην τῆς Μεταστάσεως Αὐτῆς, ἥτοι τῆς ἐνδόξου Κοιμήσεως, παρακαλέσωμεν αὐτὴν ἱκετευτικῶς λέγοντες: «Μεῖνον μεθ' ἡμῶν ἡ ἡμετέρα παράκλησις, τό μόνον ἐπὶ γῆς ἡμῶν παραμύθιον. Μὴ ἐάσης ἡμᾶς ὀρφανούς». Ἀμήν.

Μετὰ τὴν θείαν Λειτουργίαν ὁ ἡγούμενος Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀβήλων κ. Δωρόθεος προσήνεγκεν φιλόξενον ἀναψυκτικὸν κέρασμα εἰς τό ἡγουμενεῖον.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

<http://youtu.be/XIFcqg-tZy0>

<http://youtu.be/rW-EP3GY1bY>

<http://youtu.be/u3HvLqmulso>

